

Místo a úloha tankových svazků v útočné operaci armády

Podplukovník Jaroslav Hlásek,
podplukovník Ladislav Soukal

Článek ukazuje význam tankových vojsk pro dosažení vysokého tempa v útočných operacích. Rozebírá některé zásady jejich použití, přičemž hlavní důraz klade na bojovou činnost tankových svazků vedenou odtrženě ve velkých vzdálenostech od hlavních sil.

■

Zavedením atomových a vodíkových zbraní, složité a účinné raketové, radiolokační, elektronkové a jiné techniky se zásadním způsobem změnila podmínka, v nichž může být vedena bojová činnost v příští možné válce. Vybavení ozbrojených sil novými bojovými a technickými prostředky zvyšuje jejich bojové a operační možnosti a dává jim vysokou pohyblivost a manévrovost. Lze proto počítat s tím, že ozbrojený boj bude mít od samého počátku vysoce rozhodný, manévrový a velmi úporný charakter. Úspěšné provedení frontových a armádních útočných operací může v rozhodující míře přispět k dosažení bližších operačně strategických cílů a tím podstatně ovlivnit další průběh války.

Soudobé útočné operace budou uskutečňovány různými formami operačního manévru, přičemž bude převládat manévr k mimořádně hlubokému pronikání do týlu protivníka, rychlá a smělá činnost do boku a týlu operačních uskupení nepřítel.

Jedním z nejdůležitějších předpokladů k realizaci tohoto manévru je zabezpečení vysokých temp útočné operace.

Prostředky hromadného ničení, zejména raketové zbraně s atomovými náplněmi, ve spojení s vysoce pohyblivou bojovou technikou, vytvářejí příznivé podmínky pro dosažení vysokých temp v celém průběhu útočných operací. K tomu však musí být vytvořeny dostatečné předpoklady, které by zabezpečily jak maximální využití ničivých účinků soudobých zbraní, tak i manévrovací schopnosti pozemních vojsk.

Zásadním činitelem k dosažení vysokého tempa soudobých operací je správné využití účinků atomových zbraní, zejména k důkladnému umlčení odporů nepřítel a k ničení jeho bližších a dalších operačních záloh dřív, než mohou být zasazeny do boje. Hromadnými údery atomových zbraní na důležité cíle nepřítel a rozrušením jeho obrany nebo bojové a operační sestavy na velkou hloubku jsou vytvářeny možnosti vést útočnou činnost v předbojových sestavách; tím vznikají předpoklady k podstatnému zvýšení útočného tempa již v taktické hloubce nepřátelské obrany, proti tempům, kterých bylo dosahováno v průběhu druhé světové války.

Nejvyšších temp útočné operace však bude třeba dosahovat v operační hloubce obrany nepřítel, kdy jeho taktické a bližší operační zálohy budou atomovými údery značně vyčerpány. Tím se může dosáhnout toho, že se sníží jejich bojové možnosti a opozdí přesun a zasazení na bojiště. Je známo, že Sovětská armáda ve stalingradské operaci v operační hloubce nepřítel dosahovala tempa až 50 km za den. Ještě vyšší tempo bylo dosahováno v průběhu kurské operace při pronásledování německých vojsk na Dněpru a v řadě dalších operací, prováděných zejména v roce 1944. Tyto příklady ukazují, že při důkladném umlčení nepřítel atomovými údery jsou zvýšená tempa nejen reálná, ale i nutná.

■

Jedním z nejdůležitějších předpokladů k dosažení vysokých temp útočných operací je správné využití tankových svazků. Značná úderná síla, vysoká pohyblivost a manévrovost tankových svazků, jakož i jejich odolnost proti účinkům zbraní hromadného ničení, zejména proti pronikavé radiaci při překonávání zamořených prostorů, vytvářejí v soudobých operacích příznivé podmínky pro jejich daleko širší a efektivnější použití než kdykoli dříve.

Charakter soudobé bojové činnosti, obzvláště v prvních operacích, vyžaduje, aby byly tankové svazky zasazovány především do prvního sledu armády k plnění a rychlému využití mohutných účinků atomových úderů a morálního narušení nepřítele.

Vzhledem k svým vlastnostem představují tankové svazky nejmohutnější pozemní údernou sílu, kterou velitel armády disponuje, a která je schopna plně využívat ničivých účinků úderů ZHN a působením na samostatných směrech rozvíjet operaci ve vysokých tempech a do značné hloubky. Činnost jednotlivých tankových divízi při rozvíjení útoku v operační hloubce je však třeba reálně a správně vidět jako činnost na samostatných směrech, avšak na sobě vzájemně závislých, vyjadřujících celkový směr hlavního úderu a sladěných jednotným zámyslem velitele armády.

Tankové svazky, použité jako silné tankové uskupení v operační hloubce obrany nepřítele na směr hlavního úderu armády, mají vzhledem k své úderné síle a schopnostem rychlého manévru reálně předpoklady účinně ničit zálohy nepřítele v operační hloubce dříve než tyto mohou být zasazeny na frontě.

Z toho vyplývá, že tankovým svazkům náleží vedoucí úloha při plnění cíle a úkolů útočné operace a že proto podstatně vzrůstá jejich význam.

Tankové svazky svými vlastnostmi a možnostmi využívat účinků raketových zbraní s atomovými náplněmi a letectva jsou proto v součinnosti se vzdušnými výsadbami nejvhodnějším prostředkem k boji se zálohami nepřítele, k prolomování spěšně zaujaté obrany a zejména pak k rozhodnému přenesení a rozvíjení boje v operační hloubce a k izolaci prostoru bojové činnosti od nepřátelských záloh.

V žádném případě nelze souhlasit s názory, že tankové svazky budou plnit úkoly při obklíčování a ničení nepřátelských vojsk

v bližší operační hloubce nebo úkoly k ovládnutí předmostí na vodní překážce a při zajišťování boků operačních uskupení. Kdyby měly tyto úkoly plnit, nebylo by využito bojových možností tankových svazků a ve svém důsledku by to vedlo k tomu, že by byla oslabena činnost na směr hlavního úderu, zpomalilo by se tempo útočné operace a došlo by i ke ztrátě operační iniciativy. Tankové svazky musí po zasazení využívat plně výsledků atomových úderů a rychle jako „šíp“ pronikat bez jakýchkoli zastávek sestavou nepřítele. Bylo by proto rovněž nesprávné používat je k doprolomování obranných pásem a k odrážení nepřátelských protiúderů, obzvláště tehdy, mohou-li být pro plnění těchto úkolů vyčleněny motostřelecké svazky.

V tankových svazcích je třeba vidět vysoce manévrový prostředek, který vzhledem k svým bojovým vlastnostem a možností může rychle přenášet úder z jednoho směru na druhý a není přitom tak závislý na komunikacích jako motostřelecké svazky.

Zejména v první operaci je třeba mít tankové svazky v prvním sledu na směr hlavního úderu, čímž může být co nejrychleji dosaženo cíle operace a usnadněno její další rozvíjení. Tento požadavek je třeba respektovat proto, že tankové svazky svou rozhodnou činností značně naruší činnost nepřítele, mohou rozbíjet jeho zálohy a vyřadit jeho raketové prostředky, umístěné v bližší operační hloubce. Jejich zasazení v prvním sledu armády je umožněno i tím, že vzhledem k širokému použití atomových zbraní nepůjde zpravidla o průlom připravené obrany nepřítele, ale o rychlé pronikání krycími jednotkami. Kromě toho lze počítat s tím, že v první operaci, zejména v její počáteční fázi, budou obě strany usilovat o vysoce aktivní útočnou činnost k uchopení operační iniciativy. Charakter této operace bude proto ve své podstatě probíhat ve formě střetných bojů a střetných sražení, ve kterých tankové svazky mohou rozhodným způsobem přispět k dosažení úspěchu.

Zasazování tankových svazků, které tvoří druhý sled armády, musí odpovídat předpokládanému průběhu operace. To znamená, že bude nutno je zasazovat především s cílem rychle rozvíjet úspěch bez přerušení nebo zpomalení tempa útočné operace a nikoli tehdy, až bude první sled vyčerpán a když v důsledku toho dojde k zpomalení tempa operace nebo k jejímu zastavení.

Rychlý a rozhodný útok tankovými

svazky z chodu bez zaujetí výchozího prostoru a s plným využitím atomových úderů je nejvhodnějším způsobem, který umožňuje řešit problém vysokého a nepřetržitěho tempa útočné operace a plynulý přechod z jedné útočné operace do druhé. Z toho důvodu musí zasazování druhosledových tankových svazků odpovídat perspektivnímu rozvoji operace. Od velitele a štábu armády to vyžaduje, aby prováděli důkladnou analýzu možného dalšího průběhu bojové činnosti a vytvářeli výhodné podmínky pro jejich zasazení. Zasazení druhosledových svazků musí ve svém důsledku znamenat další mohutný úder, na kterém se budou podílet a který budou zabezpečovat všechny druhy vojsk a první sled, zejména však raketové jednotky a útvary.

Rozhodující úlohu musí sehrát tankové svazky při pronásledování nepřítele, když mají rychle pronikat na rovnoběžných směrech, provádět údery do boku a týlu hlavního uskupení nepřítele a předstihnout ho při ústupu ovládnutím cest jeho odchodu, přeprav a připravovaných pásem obrany. V průběhu pronásledování tankové svazky úzce spolupracují se vzdušnými výsadbami, vysazovanými na směrech odchodu nepřítele. Použití vzdušných výsadek budou zpravidla předcházet atomové údery do prostoru jejich vysazení. Přitom musí být dbáno toho, aby činnost tankových svazků byla plně sladěna s vlastními atomovými údery, které budou vedeny na hlavní nepřátelské uskupení. Proto manévry tankových svazků musí vycházet především ze způsobu použití atomových zbraní.

Menší nasycenost válčiště vojsky dává předpoklady k vedení útočné činnosti širokého manévru. Bojové možnosti tankových svazků plně umožňují využívat mezer v sestavě nepřítele, z chodu ničit raketové prostředky a sklady atomové munice, zmocňovat se důležitých čar a objektů v hloubce obrany nepřítele, narušovat přesuny na jeho komunikacích a systém velení vojskům.

Zvýšený dostřel raketových zbraní s atomovými náplněmi, nepřetržitá podpora stíhacím bombardovacím letectvem a zvýšená úderná síla a manévrovací schopnost motostřeleckých divízi umožňují podporovat tankové svazky, takže mohou rychle rozvíjet útok a odtrhnout se na značné vzdálenosti od prvních sledů armády. Motostřelecké divize při současně organizaci mohou plně využívat úspěchů dosažených tankovými svazky.

Dále je nutno vidět i tu skutečnost, že

obzvláště v operační hloubce obrany nepřítele jsou velmi výhodné podmínky pro plné využití manévrovacích schopností tankových svazků. Přitom třeba mít na zřeteli, že rozhodná útočná činnost tankových svazků nejen dovoluje ničit nepřátelské prostředky atomového napadení, ale současně oslabuje možnosti nepřítele provádět atomové údery na naše útočící vojska.

Ovládnutí a ničení odpalovacích zařízení raketových prostředků a skladů atomové munice nepřítele je proto jedním z nejdůležitějších úkolů tankových svazků při jejich činnosti v operační hloubce.

Hluboké pronikání do operační hloubky nepřítele musí být současně vedeno s cílem ovládnout důležitá nepřátelská letiště; tím se snižá účinnost nepřátelského letectva a současně si vytvoří podmínky pro nepřetržitou leteckou podporu vlastním letectvem z těchto ovládnutých letišť.

Vysoké a nepřetržitě tempo útočné boje je kromě toho jedním z důležitých opatření ochrany proti zbráním hromadného ničení, protože nepříteli znemožňuje účinně použít atomových zbraní na naše vojska, která jsou v soustavném pohybu a v bezprostředním dotyku s jeho jednotkami.

Rychlé pronikání tankových svazků na jednotlivých směrech a jejich směla a rozhodná činnost znemožňují nepříteli provést na ně soustředěný protiúder. Vede-li nepřítel boj na zdrženou, musí tankové svazky nepřítele znemožňovat zaujetí nových obranných postavení a pásem.

Rozhodné a hluboké pronikání tankových svazků na území nepřítele ztěžuje jeho přesuny a mobilizační rozvinování jeho záloh. Rychlý průlom hloubky obrany nepřítele, směla a rozhodná činnost tankových svazků na značnou vzdálenost od ostatních sil armády vytváří proto důležité podmínky pro vedení armádní útočné operace ve vysokém tempu a na samostatných směrech.

V podmínkách masového použití zbraní hromadného ničení je třeba usilovat o to, aby již v první den operace byla prolomena nejen celá taktická hloubka obrany nepřítele, ale aby tankové svazky pronikly před ostatní síly armády alespoň na vzdálenost 20–25 km. Možno počítat s tím, že různá tempa a bojové možnosti tankových a motostřeleckých svazků způsobí, že tato vzdálenost, získaná již v první den operace, bude

s každým dalším dnem stále narůstat. Rozhodně cíle soudobé operace vyžadují, aby tankové svazky ke konci armádní útočné operace působily na značné vzdálenosti před hlavními silami armády a tak vytvářely podmínky pro plynulý přechod k další armádní útočné operaci v rámci útočné operace frontu. Vzdálenost proniknutí tankových svazků před hlavní síly armády bude závislá na řadě okolností, zejména na stupni umlčení nepřátelských záloh, síle jejich odporu, na účinnosti a nepřetržitosti podpory raketovými zbraněmi a letectvem, na charakteru terénu apod. Nutno však usilovat, aby za podmínek příznivě se vyvíjející situace dosahovala tato vzdálenost ke konci armádní útočné operace armády 150 až 200 km. Hluboké proniknutí tankových svazků na značné vzdálenosti od ostatních vojsk armády ztíží nepříteli nejen použití raketových prostředků s atomovými náplněmi, jako např. Corporal, Redstone a Matedor, ale přinutí jej i k tomu, aby přemístil sklady atomové munice a přeskupil letectvo na nová letiště. V důsledku toho může dojít k podstatnému oslabení atomové podpory vojsk nepřítelé a tím ke ztrátě jeho operační iniciativy.

Při plánování a řízení útočné činnosti tankových svazků je proto velmi důležité, aby jejich činnost nebyla omezo- vána hloubkou armádní útočné operace. Tankové svazky je třeba po splnění úkolů v rámci útočné operace armády plně využít pro řešení dalších cílů a úkolů a to bez přerušování jejich bojové činnosti. Tento požadavek se vztahuje nejen na tankové svazky, ale i na celou armádu. Za těchto podmínek bude přirozeně docházet k tomu, že vzdálenost tankových svazků od hlavních sil armády bude v průběhu další útočné operace ještě vzrůstat.

Vzhledem k tomu, že tankové svazky, působící na značné vzdálenosti od hlavních sil armády, budou plnit různé úkoly, není možné a reálné plně a do všech detailů předvídat pořadí úkolů a způsob jejich plnění. Jeví se proto účelné tankovým svazkům neurčovat úkoly pouze na 24 hodin boje, jak tomu bylo doposud. Takové určování úkolů neodpovídá ani charakteru soudobých útočných operací a ve svém důsledku by mohlo omezovat činnost tankových svazků a znemožňovat jim plně projevit rozhodnost a iniciativu, zejména při uskutečňování hlubokého a rychlého manévru na základě vytvořené situace.

Bude proto daleko výhodnější, aby tankovým svazkům

byly ukládány úkoly na dva až tři dny, popřípadě na celou hloubku útočné operace. Přitom ovšem bude třeba, aby na jednotlivé dny byly tyto úkoly velitelem a štábem armády upřesňovány a konkretizovány v intencích zámyslu velitele armády a na základě analýzy dalšího možného průběhu útočné operace.

Vzhledem k tomu, že tankové svazky budou první den operace bojovat v sestavě hlavních sil armády v úzké součinnosti s motostřeleckými svazky, bude nutné, aby jejich úkol byl rozdělen na bližší, následující a další. Na další období jejich činnosti nebude však zpravidla již třeba uložený úkol takto dělit, protože v tomto období budou tankové svazky bojovat již ve značné vzdálenosti od hlavních sil armády. Na toto období činnosti tankových svazků bude daleko výhodnější stanovit jen směr činnosti a konečný prostor nebo objekt, který má být v určeném čase ovládnut. Takové určování úkolů odpovídá nejen podmínkám boje v operační hloubce, ale umožňuje, aby velitelé tankových svazků plně rozvinuli svou iniciativu v intencích celkového zámyslu velitele armády.

Z těchto hledisek by proto nebylo ani správné, aby bylo tankovým svazkům určováno pásmo činnosti na celou hloubku útočné operace armády. Vzhledem k tomu, že úzká a bezprostřední součinnost tankových a motostřeleckých svazků bude uskutečňována pouze v průběhu prvního dne operace, zejména při průlomu taktické hloubky obrany nepřítele nebo při prvních střetných sraženích, postačí, aby útočná pásma tankových svazků byla určována pouze na průlom taktické hloubky obrany nepřítele nebo na hloubku prvního dne operace. Na další hloubku útočné činnosti tankových svazků by však nebylo výhodné útočné pásmo určovat. Stačí udát směr a zámysl velitele armády na splnění cíle operace, čímž bude velitelům svazků mimo jiné dána i možnost volit nejrozdílnější a nejvýhodnější formy manévru při řešení té nebo oné situace a při rozvíjení útoku v operační hloubce. Bojová sestava tankových svazků pro boj v operační hloubce musí proto být taková, aby zabezpečovala plně a efektivní využití atomových úderů, vysoké tempo útoku a co nejmenší zranitelnost před nepřátelskými údery ZHN, a aby umožňovala rychlé přenášení úsilí z jednoho směru na druhý.

Bojovou činnost tankových svazků vede-
nou ve značných vzdálenostech
od hlavních sil armády je mož-
no charakterizovat jako útok na jednotli-
vých směrech v širokých pásmech útočné
činnosti. Za těchto podmínek bude výhod-
né, aby se tankové svazky zavazovaly do
boje jen s takovým uskupením nepřítele,
které může být rychle umlčeno a zničeno
úderem raketových zbraní s atomovými ná-
plněmi. Boj tankových svazků s velkými
a svěžími uskupeními nepřítele by mohl
podstatně zpomalit tempo jejich útoku nebo
dokonce způsobit jejich zastavení, čímž by
mohlo dojít ke ztrátě celkové operační ini-
ciativy. Tankové svazky musí
prudkou činností zabránit ne-
příteli, aby soustředěně použil
svých operačních záloh, a z cho-
du je po částech ničit.

Nejčastější formou bojové činnosti tan-
kových svazků v operační hloubce obrany
nepřítele bude proto střetný boj s při-
cházejícími zálohami nepřítele. Přitom tento
střetný boj bude probíhat na jednotlivých
směrech a v krátkém časovém trvání. Bude
se však vyznačovat vysokou manévrovostí,
rozhodností a velkou intenzitou.

Střetný boj bude pro tankové svazky
charakteristickou formou bojové činnosti
nejen proto, že k jeho vedení mají nejlepší
předpoklady, ale zejména proto, že při pro-
nikání v operační hloubce budou se tan-
kové svazky první střetávat s nepřátelskými
zálohami. Střetný boj a střetné sražení bu-
dou proto charakteristickou formou bojové
činnosti, a to již od počátku útočné ope-
race.

Charakter této činnosti vyžaduje, aby bo-
jová sestava tankových svazků se vyznačo-
vala silným a vysoce pohyblivým prvním sle-
dem k provádění prudkých úderů při útoku
z chodu. Proto je třeba, aby v prvním sledu
tankových svazků byly především tankové
útvary.

Důležitým předpokladem úspěšného boje
tankových svazků ve střetném boji bude
předstihnout nepřítele v provedení atomo-
vých úderů a v rozvinutí bojové sestavy,
aby bylo plně využito těchto úderů. Úspěch
střetného boje bude taktéž do značné míry
závislý na rychlé a směle činnosti průzkumu
a předsunutých odřadů.

Aby se dosáhlo vysokého tempa útoku,
musí tankové svazky plně využívat svých
manévrovacích schopností a podle možnosti
obcházet obranné čáry spěšně zaujaté obrany
nepřítele a rychle pronikat vzniklými
mezerami. Bude-li nutno prolamovat ne-
přátelskou obranu, musí usilovat o prove-

dení rychlého útoku z chodu vzápětí po pro-
vedení atomových úderů a za účinné
letecké podpory, s hlavním úderem na nej-
zranitelnější místo v obraně nepřítele.

Narazí-li útočící svazky na svých smě-
rech útoku na organizovanou obranu ne-
přítele a není-li ji možno obejít, je třeba
umlčet nejsilnější úseky obrany údery ra-
ket, dělostřelectva a letectva; jejich účinků
pak využívají útočící svazky k rozhodnému
pronikání do hloubky.

Abyste bylo zachováno vysoké tempo ope-
race a mohly být ničeny zálohy nepřítele
ještě před jejich zasazením, je třeba, aby
se tankové svazky vyhýbaly těžko přístup-
nému terénu, v němž dochází k zpomalení
tempa útoku.

Je nesporné, že v průběhu útočné ope-
race mohou zůstat v týlu tankových svazků
a mezi jednotlivými útočnými směry roz-
ptýlené jednotky nepřítele nebo jeho vý-
sadky. Tankové svazky se však nesmějí zdr-
žovat jejich ničením, protože by to mohlo
mít za následek snížení tempa a důrazu
útočné činnosti. Ničení těchto rozptýlených
sil nepřítele bude především úkolem dru-
hých sledů a záloh armády.

Značný význam pro zabezpečení vysoc-
kého tempa tankových svazků mají v z d ů š n ě
v ý s a d k y, které zejména v součin-
nosti se silnými předsunutými odřady mo-
hou ovládnout důležité čáry a prostory a
zabezpečit další rozvíjení útoku. Vzdušné
výsadky použité ve prospěch tankových
svazků mohou kromě toho ničit atomové
prostředky nepřítele, velitelská stanoviště,
rušit činnost nepřátelského týlu a obsazo-
vat nebo ničit přepravy na směrech pře-
sunu nepřátelských záloh.

Úspěšná činnost tankových svazků je
podmíněna jejich správným posílením,
které by jim umožňovalo vést samostatnou
činnost na značné vzdálenosti od hlavních
sil armády. Posílení nesmí však být v žád-
ném případě na úkor jejich pohyblivosti.

Z těchto hledisek se nabízí jako nejvý-
hodnější následující posílení:

- 1–2 roje vrtulníků nebo lehkých le-
tounů k provádění vzdušného průzkumu
pro potřeby divize;
- dva protiletadlové dělostřelecké pluky
(z toho jeden střední ráže);
- jednu radiotechnickou hlásku z radio-
technické rotý armády;
- jednotku taktických dělostřeleckých
raket;

- v případě, že bude tankový svazek v první polovině vzdálenosti k cíli operace překonávat velkou vodní překážku, přidělí mu mostní soupravu ještě před zasazením; bude-li takovou vodní překážku překonávat až v dalším období útočné operace, musí být tato souprava přisunuta tankovému svazku zpravidla vzduchem;
- plovoucí transportéry a obojživelná vozidla.

Charakter bojové činnosti bude současně vyžadovat, aby do štábu tankového svazku byl začleněn představitel raketové jednotky (útvary) k zabezpečení podpory raketovými zbraněmi. Kromě toho bude třeba, aby byl

veliteli divize vyčleněn určitý počet atomových pum na vyžádání a dostatečný počet vzletů stíhacího bombardovacího letectva.

V průběhu útočné operace může vzniknout potřeba posílit tankové svazky dalšími vojsky. Toho může být dosaženo nejrychleji vzdušnou cestou. Bude to zejména v období dosažení konečného cíle operace nebo při odrážení silných nepřátelských protiúderů a kdy bude nutné posílit tankový svazek jednotkami pěchoty a dělostřelectva. Vzdušné dopravní prostředky musí být proto předem zabezpečeny, a to jak z hlediska dalšího posílení tankového svazku, tak i z hlediska možnosti zásobování a doplňování materiálem.

Úspěšná činnost tankových svazků působících v týlu nepřítele na značné vzdálenosti od hlavních sil armády bude do značné míry závislá na účinné a sladěné podpoře raketovými zbraněmi s atomovými náplněmi, na dobře organizované a správně fungující protivzdušné obraně vojsk a na operativním materiálním, technickém a zdravotnickém zabezpečení. Hlubokému rozpracování těchto důležitých otázek musí být proto věnována maximální pozornost.

Tankové svazky jsou jedním z nejdůležitějších prostředků velitele armády k uskutečňování širokého a odvážného manévru, k zabezpečení vysokého tempa a k dosažení rozhodných cílů v útočných operacích. Jejich význam neustále stoupá.

Bude proto třeba, aby z hlediska perspektivního využití tankových svazků byla provedena další opatření směřující k tomu, aby se zvýšila úderná síla a pohyblivost tankové techniky, vytvořila odpovídající organizační struktura a systém velení, účinný systém materiálního, technického a zdravotnického zabezpečení a celkově zvýšila bojová připravenost tankových svazků.

Domníváme se, že z těchto hledisek může být náš článek určitým podkladem pro řešení těchto otázek, zejména na základě široké výměny názorů k problematice nastiňené koncepce operačního použití tankových svazků a všestrannému zabezpečení jejich činnosti.

Статья показывает значение танковых войск для достижения высоких темпов в наступательных операциях. Автор рассматривает некоторые принципы их применения, главным образом подчеркивая боевые действия танковых соединений, веденные на большие расстояния в отрыве от главных сил.
